

Από τη Σύνταξη

Author: Φοίβος Ιωάννου

Αναπλ. Διευθυντής Σύνταξης, Μέλος Δ.Σ ΠΑ.ΣΥ.Ν.Μ

ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΗ: ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ

Η νοσηλευτική επιστήμη είναι λειτουργήμα, μεθοδευμένη γνώση και μάθηση της Νοσηλευτικής, που προέρχεται από την παρατήρηση, την έρευνα και τον πειραματισμό. Η έρευνα στη Νοσηλευτική προσφέρει, γνώσεις και θεωρίες που επεξεργάζονται και μεταφέρονται στην πράξη αλλά και συσσωρευμένη νοσηλευτική πείρα που αναπτύχθηκε με την επιστημονική έρευνα.

Ο άνθρωπος δέχεται φροντίδα, αγάπη και στοργή από τον συνάνθρωπο του από τον καιρό της ύπαρξής του. Αυτό παράλληλα είχε σαν αποτέλεσμα να αναπτυχθεί το πλαίσιο της νοσηλευτικής δραστηριότητας. Για να απαλυνθεί ο πόνος και η δυστυχία αλλά παράλληλα να ικανοποιηθούν οι ανάγκες και οι ανησυχίες, αναπτύχθηκαν τρόποι από πρακτικούς νοσοκόμους στην αρχαιότητα, φτάνοντας στην σύγχρονη και σημερινή εποχή όπου εφαρμόζονται σύγχρονες μέθοδοι και πρακτικές από εξειδικευμένους πτυχιούχους νοσηλευτές. Κορυφαίες προσωπικότητες από τον χώρο των νοσηλευτών, ιατρών, φυσιολόγων, ιστορικών, χημικών, έχουν συμβάλει με τις πράξεις και τα έργα τους σε ανακαλύψεις και επιστημονικές καινοτομίες.

Μέσα από την ιστορική εξέλιξη και το διαχρονικό κοινωνικοοικονομικό μεταβαλλόμενο περιβάλλον, αλλά και μέσα από τα ιστορικά μεγάλα γεγονότα, το θέμα της παροχής νοσηλείας άρχισε να αποσαφηνίζεται και να επικεντρώνει τα βλέμματα των οργανωμένων συνόλων, κοινωνιών και συστημάτων αφού πλέον η ανάγκη για δημόσια υγεία ήταν πλέον αδήριτη της οποίας βασικός συντελεστής ήταν η νοσηλευτική. Οι έννοιες «νοσηλευτική και άνθρωπος» άρχισαν να διευρύνονται και ήταν άρρητα συνδεδεμένες ψυχοσυναίσθημα και κοινωνικά από την εποχή της Αρχαίας Ελλάδος μέχρι πρόσφατα.

Η Νοσηλευτική είναι ανθρωπιστικό και κοινωνικό έργο πίστης, ευεξίας, ευαισθησίας, ιεράρχηση αναγκών και δράσης. Σύμφωνα με τα ιστορικά δεδομένα, η Νοσηλευτική, εξελίχθηκε από πρακτική τέχνη, σε επιστήμη με διαφορετικό, μοναδικό και διακριτό περιεχόμενο και ρόλο. Βοηθά το άτομο που το ακολουθεί και εξασκεί να αποκτήσει δημιουργική, παραγωγική, πλούσια ζωή και «προσωπική ελευθερία». Εμπνέεται και χαρακτηρίζεται, όπως καταγράφεται, από τα χριστιανικά ιδεώδη, πρότυπα και αφογκράζεται με έργα και πράξεις που πηγάζουν μέσα από βιώματα χριστιανικών αξιών, Πατέρων και Αγίων διαφυλάσσοντας παράλληλα τον ανθρωπιστικό της χαρακτήρα. Η γνώση του παρελθόντος αποτελεί βασική προϋπόθεση για τη σωστότερη αντιμετώπιση του μέλλοντος. Η νοσηλευτική είναι ανάγκη να αναγνωρισθεί και να βαδίζει ως ανεξάρτητος επιστημονικός κλάδος, επικεντρώνοντας όλες τις προσπάθειες του στις διαθέσιμες πηγές γνώσεις που αποσκοπούν στην μετεξέλιξη και ανάδειξη των νέων επιστημονικών μεθόδων κλινικής πρακτικής. Σκοπός είναι η κορύφωση των δεξιοτήτων και ικανοτήτων σε νοσηλευτικές πράξεις αλλάζοντας την στάση και τη συμπεριφορά του Νοσηλευτή, προσαρμόζοντας τον παράλληλα στις συνεχώς μεταβαλλόμενες κοινωνικές αντιλήψεις και προσδοκίες.

Η σύγχρονη νοσηλευτική είναι άθληση χωρίς αφετηρία χωρίς τερματισμό, άσκηση θάρρους, υπομονής και αναμονής, αντιμετωπίζοντας τις καθημερινές προκλήσεις και τις φυσικές ανάγκες της ζωής και της υγείας του ανθρώπου. Ο άνθρωπος μέσα από την νοσηλευτική πορεύεται με ηρεμία και σιγουριά, βαδίζει ευχαριστικά. Παρέχει την δυνατότητα να αναδείξει ο νοσηλευτής τα χαρίσματα του προσφέροντας τον εαυτό του, τις δυνάμεις και τον χρόνο του για χάρη των άλλων. Ο σύγχρονος νοσηλευτής είναι «περιτριγυρισμένος» από αρκετούς επαγγελματικούς, ψυχοσυναίσθηματικούς και σωματικούς πειρασμούς τους οποίους καλείτε να αντιμετωπίσει με πραότητα. Γι'αυτό πρέπει να είναι περιτειχισμένος από όλους τους εμπλεκόμενους φορείς διασφαλίζοντας τον επαγγελματικά, ακαδημαϊκά και επιστημονικά. Οι νοσηλευτές είναι αυτοί που κατά κύριο λόγο θα «εξανθρωπίσουν» το σύστημα, θα προσδώσουν στα νοσοκομεία μια άλλη διάσταση εκτός από εκείνη της υψηλής τεχνικής και της άτεγκτης λογικής. Η ψυχή των νοσηλευτικών ιδρυμάτων είναι πρωτίστως το άριστα εκπαιδευμένο με ηθικές και πνευματικές αρχές νοσηλευτικό προσωπικό το οποίο προϋποθέτει ιδανικά δόξας και νοσηλεία ανωτέρας ποιότητας.

Ο σύγχρονος ρόλος του/της νοσηλευτή/τριας, η ύπαρξη του οποίου εντάσσεται σε ένα στρατηγικό σχεδιασμό εξυπηρέτησης των αναγκών των πολιτών της κοινωνίας, είναι πολυσύνθετος και πολυεπίπεδος, ενεργώντας πάνω από όλα από ανθρώπινες αξίες τις οποίες καλούνται να τις εντάξουν μέσα στο καθημερινό κλινικό έργο, ψυχικά και πνευματικά. Ο νοσηλευτής διέπεται από ηθικές αρχές, ανθρωπισμό, αλtruισμό τα οποία κανένα πλαίσιο δεν μπορεί να τους επιβληθεί παρά μόνο η συνείδηση.

Η ανάδειξη του σύγχρονου ρόλου της νοσηλευτικής δεν αποτελεί απλά μια παροχή πρωτοφανούς άνθησης σύγχρονης επιστημονικής γνώσης αλλά φιλοδοξεί να αποτελέσει μια συγκροτημένη προσπάθεια ανάδειξης του ιδιαίτερα κρίσιμου ρόλου της δημόσιας υγείας. Πραγματεύεται την συνεχή ποιοτική αναβάθμιση όλων των υπηρεσιών που την αφορούν και την συμμετοχή της στο σχεδιασμό του μέλλοντος για τη φροντίδα υγείας μέσα από ένα σύστημα ενεργειών και αξιών, αξιοποιώντας αποτελεσματικά και αποδοτικά πόρους κοινωνικής και επαγγελματικής οργάνωσης.

Το νοσηλευτικό επάγγελμα έχει πλούσια βιογραφικό συνέπειας, προσήλωσης και αφοσίωσης στην προαγωγή και αγωγή της υγείας, της ευημερίας των ατόμων, οικογενειών και κοινωνιών. Η Νοσηλευτική διατηρεί και εκφράζει με δικούς της μοναδικούς και πρωτοποριακούς τρόπους πεποιθήσεις και αξίες για τη ύπαρξη του ανθρώπου, για την έννοια και αξία της ανθρώπινης ζωής και της υγείας.

Όπως ανάγεται μέσα από την σύγχρονη βιβλιογραφία, το λειτουργήμα της Νοσηλευτικής προσφοράς δημιουργήθηκε και διαδόθηκε ως απάντηση στις ανάγκες όλων των κοινωνιών και ιδιαίτερα των ανθρώπων, από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα, για ανακούφιση, ασφάλεια, παρηγοριά, άνεση, φροντίδα, υποστήριξη και καθοδήγηση στις διάφορες απρόοπτες και μεταβαλλόμενες συνθήκες και καταστάσεις που επηρεάζουν την υγεία. Η σύγχρονη νοσηλευτική συνοδεύει και καλύπτει κατά το ήμισυ κάθε ανθρώπινη ύπαρξη στην ζωή. Συμβάλει στην διεξαγωγή έρευνας για την προαγωγή της νοσηλευτικής επιστήμης. Ένα ιδανικό πρότυπο ευρηματικής προσφοράς και έργου προς τον συνάνθρωπό μας, από τον σύγχρονο νοσηλευτή και νοσηλεύτρια, ακολουθώντας πάντα την βασική εντολή του Ιπποκράτη ...«Ωφελείν η μη βλάπτειν»...